

התיקון הנפלא שתיקן רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

תְּתַקֵּן תְּתַקֵּן תְּתַקֵּן

מיוחד ובמיוחד בשביל כל

ישראל

לזיווגים טובים, לילדים צדיקים,
לאהבת חינם, לפרנסה בשפע,
לחזרה בתשובה, לתיקון עולם,
לקירוב לבבות, ללימוד התורה
ולאמונה שלמה

מאת ה' ובזכות הצדיקים

עמוד, עיצוב, הפקה והוצאה לאור:

יודקה ~ הוצאה לאור

פדיון נפש שבסופו יתן צדקה בשמחה ובשתי ידיו

מַעוֹת וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם, צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ,
צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, דִּינָא דְמַלְכוּתָא דִּינָא.
שְׂרֵשׁ הַדִּינִין בִּינָה, אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה,
אִין הַדִּין נִמְתַּק אֱלֹא בְשִׂרְשׁוֹ. שְׂלִשָּׁה יָדִים בְּבִינָה:
יַד הַגְּדוּלָּה, יַד הַחֲזָקָה, יַד הַרְמָה. שְׂלִשׁ פְּעָמִים יַד
גִּימְטְרִיא שֵׁם שֶׁל מ"ב. מ"ב שְׁבִיעִירָה: שֵׁם שֶׁל
אָנָּא בְּכַח. מ"ב שְׁבַפְרִיאָה: שְׁנֵי פְּעָמִים אַקִּי"ק.
מ"ב שְׁבַאֲצִילוֹת: הַיּוֹ"ה (פְּשׁוּט) בְּמַלְוֹאוֹ וּמַלְוֵי דְמַלְוֵי.
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂיִמְתְּקוּ הַדִּינִים וְתִגְבּוּרוֹת הַקְּשׁוֹת
מֵעַל:

לגבר: פלוני בן פלונית | לאישה: פלונית בת פלונית

עַל יְדֵי פִלָּא עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא חֲסָדִים גְּדוּלָּים
וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים
שְׂאִין בּוֹ תַעֲרֹבֶת דִּין כָּלָל, אָמֵן:

הקדמה לפני אמירת התיקון הכללי

לָכוּ נִרְנְנָה לִיהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ:

נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לֵוִי:

כִּי אֵל גְּדוֹל יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} וּמִלֶּךְ גְּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

הַרְיֵנִי מִזְמֵן אֵת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֵת בּוֹרְאֵי,
לְשֵׁם יְחִוּד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָה בְּדַחֲלֵינוּ וּרְחִימוּ
עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הַרְיֵנִי מִקְשֵׁר עֲצָמֵי בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזִמּוּרִים אֱלֹו
לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁבֻדְרָנוּ, וּלְכָל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עָפָר, קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה.

וּבִפְרֹט לְרַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוּד עוֹלָם,

נַחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבְּנֵנוּ נַחֲמֵן בֶּן פִּינָא.

זְכוּתָם יִגַּן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

וְעַל דַּעְתָּם וְעַל כּוֹנֵנָתָם אֲנִי אוֹמֵר כָּל אֱלֹו הָעֲשָׂרָה
כַּפִּיטֵל תְּהִלָּים, וּבְזְכוּתָם וְכַחֵם אֲזַכֶּה לְעוֹרֵר וּלְגַדְלוֹת
כָּל הָעֲשָׂרָה מִיַּי נְגִינָה שְׁנַאֲמַר בְּהֵם סֵפֶר תְּהִלָּים,
שְׁהֵם:

אֲשֵׁרִי, בְּרָכָה, מִשְׁכִּיל, שִׁיר, נְצוּחַ,

נְגוּן, תְּפִלָּה, הוֹדָאָה, מְזִמּוֹר, הִלְלוּיָהּ.

שְׁהֵם שִׁיר פְּשׁוּט, כְּפוּל, מְשֻׁלָּשׁ, מְרַבֵּעַ,

שְׁהֵם כְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ הַמְּיַחֵד הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ.

וּבְזְכוּת וְכַח הַשְּׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים הָאֱלֹו בְּמַלְוֹאָם,
שְׁהֵם אֵל <> אֱלֹהִים (כְּזָה):

אֱלֹ"ף לְמ"ד, אֱלֹ"ף לְמ"ד ה"י יו"ד מ"ם,

שְׁהֵם עוֹלָיִם בְּמִסְפַּר תַּפ"ה, בְּמִסְפַּר תְּהִלָּים.

בְּכַח אֱלֹו הַשְּׁמוֹת תְּזַכְּנֵנִי לְתַקּוּן הַבְּרִית

שֶׁהוּא תַקּוּן הַכָּלְלִי, אָמֵן:

פרק טז

כשארם רואה את ה' יתברך לנגד עיניו אז אין לו פחד ממתנגדיו והוא אפילו לא מזכיר את שמו, כי הוא כלל לא שומע אותם ואת מה שהם מדברים עליו. אותו אדם שרואה רק את ה' - הוא אדם שמת תמיד ובעל ביטחון וְשֹׁמֵר מְכַל צָרָה, כי הוא רואה מולו רק את טובות ה'.

(א) מִכֶּתֶם לְדָוִד שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ:

(ב) אָמַרְתָּ לַיהוָה^{יֵאֱדָוְנֵהוּ} < אֲדַנֶּה אֶתְּךָ טוֹבָתִי בַל־עֲלִיָּה:

(ג) לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הַמָּה וְאֲדִירֵי כָל־חֲפְצֵי־

בָּם: (ד) יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מָתְרוּ בַל־אֶסְיָה:

נִסְכֵיָהֶם מִדָּם וּבַל־אֶשָּׂא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתַי:

(ה) יְהוָה^{יֵאֱדָוְנֵהוּ} מְנַת־חֶלְקִי וְכוֹסֵי אֶתְּךָ תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי:

(ו) חֲבָלִים נִפְלְאוּ־לִי בַעֲבָמִים אֶף־נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי:

(ז) אֲבָרַךְ אֶת־יְהוָה^{יֵאֱדָוְנֵהוּ} אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף־לִילוֹת יִסְרוּנֵי

בְּלִיּוֹתַי: (ח) שְׁוִיתִי יְהוָה^{יֵאֱדָוְנֵהוּ} לְנִגְדֵי תַמִּיד כִּי מִימֵנִי

בַל־אֶמוּט: (ט) לָכֵן | שָׁמַח לְפָנַי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף־

בְּשָׂרֵי יִשְׁכַּן לְבַטַח: (י) כִּן לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל

לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת: (יא) תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַ

חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת־פְּנֵיךָ נְעֻמּוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח:

פרק לב

הווידוי שאדם עושה בכל יום על מנת להתנקות מחטאיו - מעיד עליו שהוא אכן נקי מכל חטא בהחלט. ויש לזכור שה' הוא זה שברא את היצר הרע וה' הוא זה ששולט ומטפל בו, ושהקב"ה שמח מאוד למחול לאדם ולמחות את עוונותיו ולתלות זאת ביצר הרע שהוא עצמו ברא.

(א) לְדָוֶד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־נָשִׂיאֵי פִשְׁעֵי כִסּוּי חַטָּאתָהּ:

(ב) אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוֹנָדָה^{יאהרונת} לֹו עוֹן וְאִין פְּרוּחֹו

רְמִיָּהּ: (ג) כִּי־הֶחְרַשְׁתִּי בָלוֹ עַצְמִי בְּשִׂאֲגַתִּי כִלְ-

תָּיוֹם: (ד) כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִכְבַּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְךָ

לְשִׁגְיִי בְּתַרְבְּנֵי קִיץ סָלָה: (ה) חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי

לֹא־כַפִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי כַּשְׁעֵי לַיהוָה^{יאהרונת}

וְאַתָּה נָשֵׂאתָ עוֹן חַטָּאתִי סָלָה: (ו) עַל־זֹאת

יִתְפַּלֵּל כִלְ־חֲסִיד | אֲלֶיךָ לָעֵת מְצֵא רַק לְשִׁטָּף

מַיִם רַבִּים אֲלֵיו לֹא יַגִּיעוּ: (ז) אֶתְּהָן סִתָּר לִי <>

מִצַּר תִּצְרַנִּי רַגְלֵי פִלָּט תִּסּוּבְּנֵי סָלָה: (ח) אֲשַׁכְּלֶךָ

וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינָי: (ט) אֶל־

תִּהְיֶה | כְּסוּם כְּפָרֹד אִין הָבִין בְּמִתְגַּזְרֶסֶן עֲדִיו

לְבָלוֹם בֶּל קָרַב אֲלֶיךָ: (י) רַבִּים מְכַאוֹזִים לָרָשָׁע

וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה^{יאהרונת} חָסֵד יִסּוּבְּנֵי: (יא) שְׂמָחוּ בַּיהוָה^{יאהרונת}

וְגִילוּ צְדִיקִים וְהַרְגִּינוּ כִלְ־יִשְׂרָאֵל־לָב:

כל צרות הנפש ומחלות הנפש על שלל סוגיהן - כולן מגיעות ממקור אחד והוא החטא. ומסכם זאת רבנו הקדוש נחמן מברסלב בליקוטי מוהר"ן חלק א', ל"ו - שְׁפָל המידות הרעות הן מחלות הנפש שמגיעות בגלל תאוות הניאוף. ומכך נבין שְׁהַקְדָּשָׁה היא שורש בריאות הנפש.

פרק מא

(א) לְמַנְצַחַת מְזִמּוֹר לְדָוִד: (ב) אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל־דֵּל

בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה^{יאהרונת}: <> (ג) יְהוָה^{יאהרונת} יִשְׁמְרֵהוּ

וַיִּתְּיָהוּ (יֵאשֶׁר) וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֶל־תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ

אִיביו: (ד) יְהוָה^{יאהרונת} יִסְעֶדְנִי עַל־עַרְשׁ דָּוִד כִּלְ־מִשְׁכְּבוֹ

הַפִּכָת בְּחַלְיוֹ: (ה) אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה^{יאהרונת} חֲנֻנִי רַפְּאָה

נַפְשִׁי כִּי־חָטָאתִי לָךְ: (ו) אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתֵּי

יָמוֹת וְאֲבָד שְׁמוֹ: (ז) וְאִם־בָּא לְרֵאוֹתַי שׁוֹא יִדְבֹר

לְבוֹ יִקְבֹּץ־אָוֶן לּוֹ יַעַל לַחֲוִץ יִדְבֹר: (ח) יַחַד עָלַי

יִתְלַחֲשׁוּ כִלְ־שִׁנְאֵי עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: (ט) דְּבַר־

בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יִוְסִיף לְקוֹם:

(י) גַם־אִישׁ שְׁלוֹמִין אֲשֶׁר־בִּטְחָתִי בּוֹ אוֹכֵל לְחֶמֶי

הַגְּדִיל עָלַי עָקֵב: (יא) וְאַתָּה יְהוָה^{יאהרונת} חֲנֻנִי וְהַקִּימְנִי

וְאֲשַׁלְּמָה לָהֶם: (יב) בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי־חֲפֹצֵת בִּי כִי

לֹא־יִרִיעַ אִיבֵי עָלָי: (יג) וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכָּת בִּי

וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: (יד) בָּרוּךְ יְהוָה^{יאהרונת} | אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם וְעַד הֶעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

ספר שני - פרק מב

הצמאון העיקרי בנפשו של האדם מְכַנֵּן אותו להתקרב אל ה'.
 לכן אדם שמושתדל להתקרב לה' מרווה את צמאון הנפש ומרגיש
 טוב עם עצמו וטוב עם הסובבים, וזאת: "בריאות ההתקרבות".

(א) לְמַנְצַחַ מִשְׁכִּיל לְבַנְי־קָרַח: (ב) כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם כִּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלַיךָ אֱלֹהִים:
 (ג) צִמְאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מִתִּי אָבוּא
 וְאֶרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים: (ד) הִיָּתְה־לִּי דְמַעְתִּי לְחַם
 יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאִמֹר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵינָה אֱלֹהֶיךָ:
 (ה) אֵלֶּה אֲזַכָּרְהָן וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר
 בַּסֶּף אֲהִיָּם עַד־בַּיִת אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה
 הַמּוֹן חוֹנֵג: (ו) מִה־תִּשְׁתַּחֲוִּיחִין נַפְשִׁי וּתְהַמִּי עָלַי
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו:
 (ז) אֱלֹהֵי עָלְי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוִּח עַל־כֵּן אֲזַכָּרְךָ
 מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: (ח) תִּהְיוּ־
 אֶל־תִּהְיוּ קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ כָּל־מִשְׁפָּרֶיךָ
 וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ: (ט) יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה^{וְאֶרְאֶה} חֶסֶדוֹ
 וּבְלַיְלָה (שִׁירָה) שִׁירוּ עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי:
 (י) אֲזַמְּרָה | לְאֵל סְלִעִי לְמָה שָׁכַחְתָּנִי לְמָה־
 קָדַר אֵלַיךְ בְּלִחְץ אוֹיֵב: (יא) בְּרַצַּח | בְּעַצְמוֹתַי
 תִּרְפוּנֵי צוּרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵינָה אֱלֹהֶיךָ:
 (יב) מִה־תִּשְׁתַּחֲוִּיחִין נַפְשִׁי וּמִה־תְּהַמִּי עָלַי הוֹחִילִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנַי וְאֱלֹהֵי:

בעולם הזה הקב"ה עושה את עצמו כביכול ישן ולא עונה בצורה ישירה למתפללים. זאת על מנת לברר ולברור בין אלו המתמידים שממשיכים למרות הכל להמשיך להתפלל ולומר תהלים. וככל שאדם הוא יותר מתמיד וממשיך לדרוש את ה', כך לבו מתחזק והוא כולו תקווה לה'.

(א) לְמַנְצַחַ אֶל־תְּשֻׁחַת לְדָוִד מִכַּתָּם בְּשִׁלַּח שְׁאוֹל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַפִּיִת לְהַמִּיתוֹ: (ב) הֲצִילָנִי מֵאִיְבָן | <
 אֱלֹהֵי מִמְתַּקֹּמְמִי תִשְׁגַּבֵּנִי: (ג) הֲצִילָנִי מִפְּעָלַי
 אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: (ד) כִּי הִנֵּה אָרְבּוּ
 לְנַפְשֵׁי יַגִּירוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתֵי
 יְהוָה: (ה) בְּלִי־עֹן יְרוּצֹן וַיִּפּוֹנְנוּ עֲוֹרָה לְקָרְאתִי
 וּרְאֵה: (ו) וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהֵים | < עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תֶּחֱזֶן כָּל־
 בְּגַדֵי אָוֶן סָלָה: (ז) יָשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כַפְּלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: (ח) הִנֵּה | יִבִּיעֵן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: (ט) וְאַתָּה יְהוָה־
 תִּשְׁחַק־לָמוּ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: (י) עֵזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֻׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגַּבֵּי: (יא) אֱלֹהֵי (חסדי) חֲסִדֵי
 יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: (יב) אֶל־תִּהְרַגְם
 פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעַמּוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבְּנֵי
 אֲדָנָי: (יג) חַטָּאת־פִּימוּ דַבַּר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּקְכְּדוּ
 בְּגֹאֲוָנָם וּמֵאֲלָה וּמִפְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: (יד) כִּלְהַ בְּחִמָּה
 כִּלְהַ וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֲקֹב
 לְאִפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: (טו) וַיִּשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ
 כַפְּלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: (טז) הִפָּה (ייעוץ) יִבִּיעֵן לְאִכְל
 אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: (יז) וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֲרַגֵּן
 לְבִקֵּר חֲסִדֶךָ כִּי־הֵייתָ מִשְׁגַּב לִי וּמִנּוֹם בְּיוֹם
 צַר־לִי: (יח) עֵזִי אֱלֹהֵי אֲזַמְּרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגַּבֵּי
 אֱלֹהֵי חֲסִדֵי:

אדם שיש לו נטיה להקפיד על בני אדם ושנוטה לדון את עם ישראל לכף חובה, אז העצה שלו היא להבין שמתוך צדקותו ורוממותו, אז הקב"ה מראה לו עברות של אנשים אחרים שעוברים על דברי תורה, על מנת שהוא ידע על מה להתפלל ולצעוק לה' כדי שכולם יחזרו בתשובה.

פרק עז

(א) לִמְנַצַּח עַל- (וידיתו) יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מִזְמוֹר:
 (ב) קוֹלֵי אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוֹלֵי אֱלֹהִים
 וְהֶאֱזִין אֵלָי: (ג) בְּיוֹם צָרָתִי < > אֲדַנִּי וְרָשָׁתִי יָדִין
 לַיְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי:
 (ד) אֲזַכֶּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטְּפֵנִי
 רוּחֵי סֶלָה: (ה) אַחֲזֶנְתָּ שְׂמֵרוֹת עֵינַי נִבְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: (ו) חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 (ז) אֲזַכֶּרָה נִגְיַנְתִּי בַלַּיְלָה עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה
 וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: (ח) הֲלִעוֹלָמִים יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-
 יִסִּיף לְרַצּוֹת עוֹד: (ט) הָאֵפֶס לְנִצַּח חֶסְדּוֹ גָּמַר
 אָמַר לָדָר וְדָר: (י) הַשְׁכַּח תַּנּוֹת אֵל אִם-קִפְּיִן
 בְּאֵף רַחֲמָיו סֶלָה: (יא) וְאָמַר חֲלֹתִי הִיא שְׁנוֹת
 יָמַי עֲלִיוֹן: (יב) (אזכור) אֲזַכּוֹר מֵעַלְלֵי-יָהּ כִּי-
 אֲזַכֶּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָד: (יג) וְהִגִּיתִי בְּכָל-פַּעֲלֶךָ
 וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: (יד) אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ וּרְכֹף
 מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: (טו) אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא
 הוֹדַעְתָּ בַעֲמִים עֲזָד: (טז) גִּאֲלֹתַת בְּזִרְעֵ עַמֶּךָ בְּנֵי-
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֶלָה: (יז) רְאֹהֶךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאֹהֶךָ
 מִיָּם יַחֲלִדוּ אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: (יח) זָרְמוּ מִיָּם
 עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֶף-חֲצִצְיֶךָ יַתְּהַלְּכוּ:
 (יט) קוֹל רַעֲמֶךָ | בַּגְּלִגֵּל הַאֲיִרוּ בָרְקִים תִּבְלֵ
 רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: (כ) בְּיָם וּרְכֹף (ושבילך) וַיִּשְׁבִּילְךָ
 בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: (כא) נַחֲתֵת כַּצֵּאֵן
 עַמֶּךָ בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

ספר רביעי - פרק צ

בפרק זה משה רבנו מלמד אותנו שהזמן "עף". ועם זאת הוא אומר לנו שאפשר לו לאדם להרוויח שנה שלמה ביום אחד! ובשעה אחת של התבודדות עם ה' להרוויח 8,760 שעות!

(א) תִּפְּקֶהָ לְמִשָּׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן
אתה היית לְנו בְּדָר וְדָר: (ב) בְּטָרַם | הָרִים יִלְדוּ
וְתִחַלְלֶה אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֱלֹ:
(ג) תָּשִׁיב אֲנוּשׁ עַד־דָּפָא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־
אָדָם: (ד) כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בִּלְיִלָּה: (ה) זָרְמַתֶּם שָׁנָה יִהְיוּ
בְּבִקָּר כְּחֻצִיר יִחַלֶּף: (ו) בְּבִקָּר יֶצִיץ וְחַלֶּף לְעָרֵב
יְמוֹלֵל וְיִבֶּשׁ: (ז) כִּי־כִלְיֵנוּ בְּאַפֵּךָ וּבְחִמַּתְךָ נִבְהַלְנוּ:
(ח) שִׁתָּה עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדֶךָ עַל־מְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיֶךָ:
(ט) כִּי כִלְיָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כִּלְיֵנוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־
הֶגְהָ: (י) יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׂבָעִים שָׁנָה וְאֵם
בְּגִבּוֹרָתָן שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאֹזֶן כִּי־גָזַז
חַיֵּשׁ וְנִעְפָּה: (יא) מִי־יִוְדַע עַז אֵפֶךָ וְכִירֹאתְךָ
עִבְרַתְךָ: (יב) לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבֵּא לְכָבֵד
חֲכָמָה: (יג) שׁוּבָה יְהוָה ^{אֲדֹנָי} אֲדֹנָי עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־
עֲבָרֶיךָ: (יד) שְׂבָעֵנוּ בְּבִקָּר חֲסִדֶךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׂמַחָה
בְּכִלְיָמֵינוּ: (טו) שְׂמַחְנוּ כִּימֹת עֲבִיתָנוּ שָׁנוֹת
רָאִינוּ רָעָה: (טז) יִרְאֶה אֶל־עֲבָרֶיךָ פֶּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ
עַל־בְּנֵיהֶם: (יז) וַיְהִי | נָעַם אֲדֹנָי אֶל־הֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

במציאות של הרגע הזה בתאריך ח' אייר תשפ"א, אדם רואה על עצמו וגם על ישראל שאין אנו מצליחים לקיים את התורה בשלמות. אז מתוך ההבנה שאנחנו לא מוצלחים ולא מושלמים, אנחנו צריכים להלל את ה' שאף על פי כן הוא נותן לנו את ארצו, והלוואי ונשוב כולנו בתשובה היום!

(א) הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: (ב) שִׁירוּ־לּוֹ זַמְרוּ־לּוֹ שִׁיחוּ בְכֹל־
נִפְלְאוֹתָיו: (ג) הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לְבַן
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: (ד) דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פִּנּוּ
תְּמִיד: (ה) זְכוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה מִפְּתֵי
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: (ו) זֶרַע אֲבָרָה־עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: (ז) הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל־הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: (ח) זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ וְדָבַר לְצִוְיָהּ לְאַלְפָּה
דוֹר: (ט) אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אֲבָרָה־וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׁחָק: (י) וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם: (יא) לֵאמֹר לְךָ אֶתֶן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן
חֶבְלֵךָ נַחֲלָתְכֶם: (יב) בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט
וְגָרִים בָּהֶ: (יג) וַיִּתְהַלְכוּ מִגְּוֵי אֶל־גְּוֵי מִמַּמְלָכָה
אֶל־עַם אֲחֵר: (יד) לֹא־הֵנִיחַ אִדָּם לְעַשְׂקָם וַיִּזְכַּח
עֲלֵיהֶם מְלָכִים: (טו) אֶל־תִּגְעֻנוּ בְּמִשְׁיַחֵי וְלִנְבִיאֵי
אֶל־תִּרְעֻנוּ: (טז) וַיִּקְרָא רַעֲב עַל־הָאָרֶץ כָּל־מִטְהַר
לֶחֶם שָׁבַר: (יז) שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֹ נַמְכָּר
יֹסֵף: (יח) עָנּוּ בַּכֶּבֶל (רגליו) רַגְלוֹ בְּרוֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
(יט) עַד־עַתָּה בְּאֶדְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ:
(כ) שָׁלַח מַלְאָךְ וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
(כא) שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכֹל־קְנִינָו: (כב) לָאָסֹר
שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וַיִּזְקְנוּ יַחְפָּם: (כג) וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל
מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ־חָם: (כד) וַיִּפְּרֹ אֶת־
עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרָיו: (כה) הִפְךָ לֶבֶם לְשֵׁנָא
עַמּוֹ לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו: (כו) שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ
אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בַּחֲרִבּוֹ: (כז) שָׁמוּ־בֶם דְּבָרַי אֲתוֹתָיו
וּמִפְּתִים בְּאֶרֶץ חָם: (כח) שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־
מָרוּ אֶת־ (דבריו) דְּבָרוֹ: (כט) הִפְךָ אֶת־מִימֵיהֶם
לְדָם וַיִּמָּת אֶת־דָּגְתָם: (ל) שָׂרִץ אֲרָצָם צַפְרֻדַּעִים
בְּחִדְרֵי מְלֻכֵיהֶם: (לא) אָמַר וַיָּבֵא עֲרַב כְּנִים
בְּכָל־גְּבוּלָם: (לב) נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרֶד אִשׁ לְהַבּוֹת
בְּאֲרָצָם: (לג) וַיֵּךְ גִּבְעָם וַתֵּאֲנַתֶּם וַיִּשְׁפֹּר עַיִן
גְּבוּלָם: (לד) אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶבָה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
(לה) וַיֵּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֵּאכַל פְּרֵי
אֲדָמָתָם: (לו) וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית
לְכָל־אוֹנָם: (לז) וַיִּזְצִיאֵם בְּכַסֵּף וַזָּהַב וַאֲיִן
בְּשַׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: (לח) שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם
כִּי־נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם: (לט) פָּרַשׁ עַנְנֹן לְמִסְךְ
וְאִשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: (מ) שָׂאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלֶחֶם
שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: (מא) פָּתַח צֹזַר וַיִּזְוְבוּ מֵיָם הִלְכוּ
בְּצִיּוֹת נָהָר: (מב) כִּי־זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־
אֲבָרָה־עַבְדּוֹ: (מג) וַיִּזְצֵא עַמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן בָּרָפָה
אֶת־בְּחִירָיו: (מד) וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל
לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: (מה) בְּעַבְדּוֹ | יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו
וְתוֹרֹתָיו וַיִּצְרוּ הִלְלוּ־יָהּ:

פרק קלז

לסידור התפילה שה' חנן אותי לערוך קראתי "שיר ציון". כי מתוך פרק זה מובן שעם ישראל לא רצו לשיר את שיר ה' בגלות בכל כי זו ארץ שכולה חושך הצבועה בשחור ולכן גם הרפיסו בכבל סידורים בדיו שחור. ומכך מבינים שבפארץ ישראל הגיע הזמן להתפלל וללמוד בצבעים.

(א) עַל נְהָרוֹת | בְּבֹל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם-בְּכִינוּ
 בְּזַכְרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן: (ב) עַל-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
 בְּנֵרוֹתֵינוּ: (ג) כִּי שָׁם שְׁאַלְוֵנוּ שׁוֹבֵינּוּ דְבַר־יִשִׁיר
 וְתוֹלְדֵינוּ שְׂמֹחָה נִשְׂרוּ לָנוּ מִנְּשִׁיר צִיּוֹן: (ד) אֵיךְ
 נִשִׁיר אֶת-נְשִׁיר־יְהוָה ^{יִהְיֶה} עַל אֲדָמַת נֶכֶר: (ה) אִם-
 אֲנִשְׁכַּחַךְ יְרוּשָׁלָּיִם תִּנְשַׁכַּח יְמִינִי: (ו) תִּדְבַּק-לְשׁוֹנִי
 לְחִפִּי אִם-לֹא אִזְכְּרֶכִי אִם-לֹא אֲעֲלֶה אֶת-
 יְרוּשָׁלָּיִם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי: (ז) זָכַר יְהוָה ^{יִהְיֶה}
 לְבַנְיָ אֱדוֹם < אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָּיִם הָאֲמָרִים עָרוּ
 עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: (ח) בַּת-בְּבֹל הַנְּשׂוּדָה אֲשֶׁר־
 נִשְׁיַשְׂרֶם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ נִשְׁגַּמְלֶת לָנוּ: (ט) אֲשֶׁר־
 נִשְׂיֵאֵחוּ וְנִפְּיֵן אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסֶּלַע:

אדם שקרא בכל יום את פרקי התהלים היומי וזכה כעת לסיים את הספר כולו בליווי העצות - מבין ומפנים את המסר העיקרי של מהדורה זו המסתכמת בשורה האחרונה של הפרק האחרון: תודה רבה לך ה' על כל נשימה שאני נושם שהיא זו הנותנת בי חיים עד לנשימה הבאה.

פרק קנ

(א) הִלְלוּהוּ | הִלְלוּ אֱלֹהֵי בְּקִדְשׁוֹ | הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזָו:

(ב) הִלְלוּהוּ בְּגְבוּרַתָּיו | הִלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ:

(ג) הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר | הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹר:

(ד) הִלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחֹל | הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹגֵב:

(ה) הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ | הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:

(ו) כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְהוָה הִלְלוּיָהּ:

(כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְהוָה הִלְלוּיָהּ:)

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה^{אֲחֻזְנִי} לְאֶרֶץ שָׁבוֹת

עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים

מִיְהוָה^{אֲחֻזְנִי} מְעֻזָּם בָּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה^{אֲחֻזְנִי} וַיַּפְּלֵטֵם

יַפְּלֵטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם בְּיַחֲסוֹ בּוֹ:

הקודא/ת היקר/ה! כל הכבוד שסיימת לומר את התיקון הכללי,

וטוב גם לומר את התפילה שבעמוד הבא - אשריד!

תפילה לאחר התקון הכללי

זאת התפילה מצאנו באמתחת הכתבים,
והיא מעט הכמות ורב האיכות:

רבוננו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות,
אנת לעלא לעלא מן כלא ולית לעלא מנך,
רלית מחשבה תפיסא כך כלל, ולך דומיה תהלה,
ומרום על כל ברכה ותהלה.

אותך אדרש, אותך אבקש, שפתחת חתירה
דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות
עד הנשתלשלות שלי, במקום שאני עומד,
כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות.

ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך,
לתחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת,
כפי רצונך באמת,
כפי רצון מבחר הפרואים.

לבלי לחשב במחשבותי שום מחשבת חוץ
ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך.
רק לדבק במחשבות זכות, צחות וקדושות
בעבודתך באמת, בהשגתך ובתורתך.
הט לבי אל ערותיך

ותן לי לב טהור לעבודך באמת.

וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה,
תשועת אדני כהרף עין, לאור באור החיים,
כל ימי חיותי על פני האדמה.

ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך
לתחזירם אל הקדשה.

ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי-בלא חטא.
ואזכה לחזות בנעם אדני ולבקר בהיכלו,
כלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

ואזכה לחזות בנעם אדני ולבקר בהיכלו,
כלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דברים שטוב לדעת אחרי אמירת התיקון הכללי,

מתוך ספר המידות ערך שמחה:

(ב) מחמת שמחה נפתח הלב.

(ד) על ידי צדקה בלב שלם בא לידי שמחה.

(יב) על ידי פונות הלב בא שמחה.

(טז) מי שמפרסם את הצדיק זוכה לשמחה.

(יז) על ידי בטחון בא שמחה.

(כא) על ידי שמחה תפיסת המוח נתגדל.

(כו) כשהשמחה באה לאדם פתאום,

בידוע שיבוא לו חסד וישועה.

(כז) על ידי שמחה נתגלה כבודו של אדם,

גם יזכה לדעת.

(חלק-ב, א) מי שהוא שמח תמיד,

על ידי זה הוא מצליח.